

Stofuitdrukking en raakvlakken.

Tourisme en cultuur.

Een gedeelde ervaring van ons als Nederlands vakantie volk is dat we elkaar als landgenoten al op honderden meters herkennen.

En als we elkaar er dan vervolgens op aanspreken zeggen de andere bijna altijd, ' ja maar wij hadden jullie al eerder gezien, en we zagen het onmiddellijk '.

We beginnen met een kleine gebeurtenis.

Oostenrijks gevoel in een Italiaans restaurant.

Deze opdracht begon bij een bezoek aan een Italiaans restaurant waar ik met de kinderen mijn verjaardag vierde. Het was een beetje fris die dag dus besloot ik om een iets wat stoffig Oostenrijks vestje uit de kast te trekken, het vestje had ik in Salzburg in de Kringloop gekocht. Het was een ideaal vestje voor deze gelegenheid, en als ik het te warm kreeg kon ik het altijd uittrekken en over de stoel hangen.

Ik was nog niet binnen in het restaurant of ik werd door een medewerkster opgevangen die bijna in trance raakte toen ze mij zag, tenminste dat was wat ik dacht, maar het ging om mijn vest, mijn Oostenrijkse vest dat ik voor een bescheiden bedrag had weten te bemachtigen in een kringloop. Ik ben ook altijd best nog wel blij met het vest, het is een beetje folklore en ik voel mij er van alles in, maar geen Oostenrijker. De dame in het restaurant had daar een ander beeld bij en dacht dat ik mij op dat moment een echte Oostenrijker voelde.

Ik kreeg het best warm van al die aandacht en telkens raakte ze het jasje en mij even aan als ze passeerde en fluisterde dan iets Oostenrijks.

Op een gegeven moment kreeg ik het te warm, dus hing het over mijn stoel.

Daar was de dame het niet mee eens dus zij nam het initiatief om het ergens te hangen waar niet iedereen die passeerde er tegen aan zou lopen.

Zo gezegd zo gedaan en ze beloofde mij dat ze het mij weer aan zou trekken bij het verlaten van het restaurant . Dat gebeurde vervolgens ook op die manier en nadat zij mij het vest weer had aangetrokken en alle pluisje en stofjes had weer gestreken kwam de titel voor deze opdracht in mij op. Nu de uitwerking nog.

Stofuitdrukking.

Stofuitdrukking is een term uit de schilderkunst voor de manier waarop een kunstenaar de oppervlaktestructuur van een materiaal afbeeldt.

De oppervlakte structuur van materiaal breiden we in dit geval iets uit.
We gaan landgenoten, mensen dus, fotograferen.
In dit geval zijn de mensen ons materiaal.

Ik kwam de uitdrukking, ook een keer tijdens een tentoonstelling tijdens de kunst 10 daagse tegen bij de fotografie van Carla van de Puttelaar.
Zij is als fotograaf, geïnteresseerd en heel bedreven in de stofuitdrukking van de huid van de modellen die zij fotografeert. Bovendien zijn de modellen op een speciale manier gekleed waardoor er allerlei verwijzingen zijn naar de schilderkunst.

Maar we dwalen af.

Het begrip stofuitdrukking kwam weer ter sprake toen we ergens in Frankrijk op een terras zaten en we ons afvroegen hoe het toch komt dat we alle Nederlanders altijd al op grote afstand herkennen.

Het is een fenomeen dat iedereen herkent maar dat ik moeilijk kan duiden, ik weet het eigenlijk niet en kan het moeilijk benoemen.

We zagen dus landgenoten en bespraken hoe en wat en ik kon alleen maar zeggen: 'Het is de stofuitdrukking waardoor we elkaar herkennen!'

Deze uitspraak geeft mij voldoende associatie mogelijkheden om tot een beeld voor de opdracht te komen.

Het gaat ook over stereotypen en vooroordelen.

BESTAAT DE NEDERLANDER?

Kijk op You tube en je komt van alles tegen.

Bart de Pau

217K abonnees

Uitspraak van Maxima: 'De Nederlander bestaat niet'.

Bart de Pau
legde deze
uitspraak
voor aan

moedertaalsprekers: bekende schrijvers, neerlandici, historici. Zijn zij het eens met Maxima?

Voor onderzoek: op you tube kun je je hart ophalen ingrediënten genoeg om deze opdracht te voeden. Gebruikt als bron met dank en alles

Er zijn ook fotografen van het foto café die niet naar het buitenland gaan.

In Nederland is ook genoeg te zien en te beleven om deze opdracht vorm te geven.

Annemarieke Melman heeft afgelopen weekend concerten bezocht van een Georgische koor uit Georgië en van een Nederlands Koor dat Georgische liederen zingt. Naast de prachtige gezangen die je tijdens een concert kan beluisteren is er ook van alles te zien waardoor de verschillen hoor en zichtbaar zijn zonder dat je daar dan een waarde oordeel op moet plakken.

Folklore speelt bij deze opdracht ook een rol.

Daar kun je de grappige kanten van fotografen maar het is net zo boeiend om te zien hoe mensen er in opgaan en hun belevingswereld vorm geven.

Foto Annemarieke Melman.

Foto Annemarieke Melman.

Ja, we herkennen de Nederlanders onmiddellijk, of zijn het : Denen,Friezen,Belgen ?

We zien het gewoon, het is niet anders zeg je dan.

Maar je ziet het nu vooral door de twee foto's met elkaar te vergelijken.

En je hoorde het natuurlijk ook.

Misschien hoor je die Nederlanders ook al in de verte aankomen zonder dat het je opvalt.

Landgenoten je haalt ze er zo uit!

Het zijn dus vaak foto's met een verhaal.

Het is dus aardig als je mensen fotografeert dat je ze even aanspreekt zodat je die info kan bewaren en aan je fotobeeld kan toevoegen.

Zaterdag kwam ik deze foto in de Volkskrant tegen.

Even overkwam me het zelfde wat mij ook vaak op een frans terras ergens in de Dordogne overkomt: heel zachtjes fluister ik dan, Kijk Engelse, dat zie je zo!

FANS VAN DE BAND THE ROLLING STONES KEREN HUISWAARTS NADAT ZE HEBBEN GEHOORD DAT HET CONCERT IN DE JOHAN CRUIJFF ARENA NIET DOORGAAT OMDAT FRONTMAN MICK JAGGER CORONA HEEFT. ANP

Fotograaf Paul Bergen (64) was voor persbureau ANP vroeg op pad gegaan om, voorafgaand aan het Stones-concert, de (vooral oudere) fans te fotograferen in de vrolijke gekte die de aanwezigheid van de Stones nu eenmaal altijd genereert.

De twee uit Birmingham afkomstige zeventigers vielen Bergen op, vertelt hij desgevraagd, omdat 'de liefde die ze voor elkaar voelen samenvalt met hun liefde voor de Stones. Dat maakt ze aandoenlijk.' Hij sprak ze aan - 'Van voren zien ze er ongeveer zo uit als dat je van de achterkant verwacht'

Er kwamen tijdens de avonden ook ideeën en vragen of je perse mensen moet fotograferen, dat hoeft natuurlijk niet.

Zoals altijd mag je je eigen vorm eraan geven.

Op twee avonden kwam de waslijn wel of niet op een camping gevonden en gezien als onderwerp langs.

Prima zou ik zeggen, “stofuitdrukking en raakvlakken” kan zo breed mogelijk als je ziet en invalt.

Iets typisch Nederlands in een omgeving die niet Nederland / s.... Is.

En als laatste: vakantie sfeer.

